

Helveg nævnte, hvorvidt jeg som forsvarsminister skulle have en advokat på helt fra det tidspunkt, hvor man starter med de her kontrakter. Intet skal være uprøvet, og alt skal undersøges, så et forløb som det her ikke sker igen.

De 422 mio. kr., som projektet kostede, har været nævnt flere gange. De 322 mio. kr. var til anskaffelsen af Tårnfalken, altså selve flyveren, som ikke kunne flyve, og de resterende 100 mio. kr. blev brugt i perioden fra 2002 frem til sommeren 2005 til bl.a. drift, det var 50 mio. kr.; løn var 33 mio. kr.; nybygninger i forsvaret var de 17 mio. kr.

Hr. Per Kaalund nævnte også det med at lære af sagen, og han ved, at jeg har sagt, at det skal både forsvaret og jeg som minister.

Der er selvfølgelig en kontrolfunktion i forsvaret, men vi har netop i forbindelse med den her sag og i forbindelse med det indledende møde om eventuelle nye kampfly til det danske forsvar set på, om vi kan inddrage nogle eksterne partnere i det her, så vi får afdækket nogle af de risici, der er, og sørget for, at de kontrakter, der bliver indgået, er så klingrende klare, at der ikke kan opstå nogen tvivl, og således at vi i hvert fald kender vores rettigheder og pligter i forhold til kontrakten, når den indgås. Hvis det skal specificeres yderligere, tager jeg gerne initiativer til det.

Jeg tror, det var de spørgsmål, jeg er blevet stillet.

Men jeg skal sige igen, at for at der ikke skal opstå misforståelser, stiller jeg selvfølgelig meget gerne op her i Folketingssalen igen, når Rigsrevisionens rapport foreligger. Som jeg sagde allerede 3 dage efter, at vi trak stikket på Tårnfalken, er det mit ansvar, at det ikke sker igen, og jeg er klar til at træffe de nødvendige beslutninger, når vi har et mere fuldent grundlag at gøre det på, end vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare kvittere for to ting. Det er korrekt, at vi stiller mange spørgsmål og også får mange svar, ofte svar, vi er tilfredse med. Desværre er der også ofte svar, der kræver nye spørgsmål, som så også giver svar, der heller ikke er udtømmende. Men sådan er det i politik, og det skal jeg ikke brokke mig over i dag.

Jeg skal sige tak for den imødekommelse af, at forsvaret har de her muligheder for at finansiere aktiviteter ved at sælge f.eks. bygninger, og så spørge, om ministeren er bekendt med, at an-

dre ministerier har tilsvarende muligheder for at få dækket udgifter, som Forsvarsministeriet har.

(Kort bemærkning).

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Det er jeg ikke vidende om, men jeg er vidende om, at mine muligheder for at bruge penge fra salg af bygninger i hvert fald er blevet indskrænkede i forbindelse med det sidste forlig.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er der ikke flere korte bemærkninger, men hr. Holger K. Nielsen har bedt om ordet i anden omgang.

Holger K. Nielsen (SF):

Vi fik til sidst en større og sådan mere principiel debat om forsvarsbrødreløgen, og man kunne se på de folketingsmedlemmer, der sidder her i salen, at det var bemærkninger, som ramte i hjertekulen. Der var i hvert fald mange reaktioner på det, og det kunne jo tyde på, at hr. Frank Aaen havde en pointe i det, han sagde.

Efter min mening viser hele reaktionen på debatten i dag meget godt, at der er en pointe. Der har været fornærmede taler om, at vi overhovedet har rejst den her debat, om tidspunktet for den, sådan nogle prokuratorargumenter, som man kan bruge ved en generalforsamling i en brevueforening, men som jeg synes er særdeles irrelevante her i en demokratisk debat i Folketinget, hvor det handler om, at vi skal stå til ansvar over for vælgerne for, hvad vi gør. Det er helt tydeligt, at det ikke kommer forsvarsbrødrene særlig vel at skulle stå offentligt til ansvar for, hvad man beslutter.

Man vil gerne kunne have nogle lukkede diskussioner, beslutte i lukkethed, at nu skrotter vi det her projekt. Man knipser med fingrene. Det er så det – og så går vi videre til næste punkt på dagsordenen. Men den går altså ikke. Der bliver forsvarsforligspartierne altså nødt til også at stå til ansvar over for vælgerne, kunne stille op til en offentlig diskussion om de her ting, og det er det, vi har forsøgt at få i dag.

Vores formål er naturligvis at få den her offentlige diskussion, men i forlængelse af den også at få tilkendegivet fra Folketingets side, at der efterfølgende bliver placeret et ansvar. Jeg må forstå det sådan, at det er der flertal for; at hvis der skal rulle hoveder, kommer der til at rulle hoveder; at hvis der skal være degraderinger, kommer der til at ske degraderinger; at man naturligvis som alle andre steder i samfundet, i